

KÉZFOGÁSOK

ŽARKO RAFAJLOVIĆ

VALÓSAG

*Ha nem születtem volna
A csillagok lángoló mosolya lennék
Mély titok mely a mindenségről álmodik
Ha nem születtem volna
A végtelen tengerszín fénylő ködein futnék
Vagy a puha fehér felhők hátán feküdnék
És mint a legcsodálatosabb álmokból szótt madár
A meteor dalát énekelném Orfeusznak*

*Ha nem születtem volna
Holdas éjszakák leheletén kóborolnék
Bennük a hajnal csillogó mosolyát keresném
És mint egy örök utas álmodnék
Hogy a véges időben megszülessek*

INTÉS

*A szellem tüzes labdája
Átment a fejek felett
A történelemért
Könnyező Hiroshima
Szennyfolt a járdára rajzolva*

Mondd

*Hogy ez a labda nem gyerekeknek való
Hogy foga van
Hogy nem lehet vele labdázni
A parkokban
Mert harap
Harap
Sorban*

NOVEMBERBEN

*November
Mit mondjak róla
Olyan hónap ez
Bús
Nedves*

És a holtakra emlékeztet

A városban szürkeség

*A lila járda
A cipőtálpak dalát visszhangozza
A lélekben szakadékok
A hegyszorosokba tömörülő világ
Eldugja kétszínű homlokát*

A világ felett szikla

*Tanult hóhérok keskeny ökleikkel
Forgatják a számlapokat
És betáplálva úsznak
A fojtó novemberi éjszakában*

NEM VÁROK

*Nem várok semmit
A világ hamu és füst
Az utcaseprők körmeikkel kaparják a járdát
A meg nem teremtett álomképben
Leölt kakas integet szárnyaival*

*A megtébolyodott zseni
Krétdával húzza a végtelen vízszinteseket
És a képletek utolsó dalát hallgatja
A lekaszált füvek felett*

TÓTH Mária fordításai